

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin	
Pe jumătate de an	80 „		până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200	
Pe un pătrar de an	40 „		de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

Nr. 115 Pres. ex 1929.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al Eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului.

Iubitului Cler și Popor credincios și Onorațiilor Membrii la Adunarea Eparhiei noastre

Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul Nostru Iisus Christos.

În temeiul articolului 132 din Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române, convocăm și prin aceasta declarăm de convocată Adunarea eparhială ordinară a eparhiei noastre în biserica catedrală din Caransebeș în Dumineca Samarinenței, adevă în 28 Aprilie a. c. ora 9 a. m. când se va săvârși sfânta liturgie și invocarea Duhului Sfânt, iar după aceasta va urma deschiderea adunării în localul designat pentru acest scop.

Drept aceea invităm pe toți Onorații membrii ai Adunării eparhiale, ca în susnumita zi, la ora defiptă, să se afle în Caransebeș, ca așa Adunarea eparhială — conform Regulamentului pentru afacerile interne — să-și poată începe activitatea sa.

Pe lângă împărtășirea binecuvântării Noastre arhieresti sum

Al tuturor

Caransebeș la 12 Aprilie 1929.

Cu dragoste părintească:

Dr. Iosif Tr. Badescu
episcop.

NOTE OFICIALE.

Nr. 1779 B. 1929.

Direcțiunea generală C. F. R., cu rezoluția Nr. 12996/C/4241/c 2 din 1929, a dispus ca începând dela data de 1 Aprilie a. c. carnetele de identitate a le soțiilor funcționarilor conducători de unități urmează să fie vizate de autoritatea imediat superioară soțului, care vizează și carnetul acestuia.

Ceea ce se aduce la cunoștința Prea On. Domni protopresbiteri și On. preoțimi parohiale, spre conformare.

Caransebeș, la 4 Aprilie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

*

Nr. 1925 E. 1929.

Administrația financiară Logoj ne pune în vedere, că salariile pro Aprilie a. c., se vor achita numai acelor, cari vor dovedi cu chitanțe, că și-au achitat impozitele scadente până la finea trimestrului I. 1929.

On. preoțime va înainta deci, până la 25 Aprilie a. c. prin *Oficiile protopresbiterale* — chitanțele cu cari să dovedească, că și-a achitat impozitele pro Ianuarie-Martie a. c.

Cei ce vor întârzia înaintarea acestor chitanțe vor fi lăsați afară din statul de plată.

Caransebeș, la 12 Aprilie 1929.

Filaret Musta

Arhieru, Vicariu episcopesc.

Mironosițe!...

Așa numește sf. Scriptură pe femeile evlavioase, Maria Magdalena, Maria mama apostolilor Iacob cel tânăr și Iuda Tadeul, Salomi mama lui Iacob cel bătrân și Ioan și altele, cari, „*foarte de dimineață au venit la mormânt*“ (Marcu 16 2.) ca să unghie cu miruri corpul scumpului lor „Rabboni“ și cari au un rol însemnat în evenimentele ce s'au petrecut după înmormântarea Mântuitorului. Tot ele sunt acelea, „*cari și când eră în Galileean, mergeau după el și slujiau Lui,.... cari se suiseră cu El în Ierusalim*“ (Marcu 15 41).

Sfânta Scriptură mai amintește și despre alte femei, cari vin în contact cu Mântuitorul și se împărtășesc din binefacerile Lui, vindicându-le de boale trupești și sufletești; cu cari stă de vorbă și pe cari le mângăie; cărora le

înviază din morți pe cei dragi lor, fie frați, fii sau fice, dar pe niciunele nu le învrednicește de atâta cinste ca pe acestea, în cinstea cărora Biserica a fixat o zi de prăznuire în a treia Duminecă dela învierea Mântuitorului.

Cine erau și ce-au făcut aceste femei atât de deosebit ca să se învrednicească de așa mare cinste?... Este întrebarea care fără să vrem ni se pune în față și cere răspuns. Răspunsul ni-l dă tot sf. Scriptură. Erău femeile *purtătoare de mir*, cari făcuseră din sufletul lor *vas purtător* al învățăturilor lui Iisus, cari se transformau în inima lor în mir sfințitor și balsam alinător și vindecător al suferințelor întâlnite la tot pasul în viața aceasta pământească plină de ispite și dureri; erău femeile pe cari *evlaviază și blândeșea* le întovărășiau până și în gândurile lor, în al căror suflet eră sădită *mila, iubirea de aproapele și dragostea pentru ce este drept și bun* și cari erău isvorul faptelor lor; erău femeile cari, după cuvintele apostolului neamurilor nu grăiau minciună, unul către altul, cari se desbrăcaseră de omul cel vechi dimpreună cu faptele lui și se îmbrăcaseră în cel nou, înoindu-se spre cunoștința după chipul celui ce l-a zidit pe el. (Col. 3, 9—10). Tot ele erău femeile cari, luând parte la suferințele Mântuitorului, rămăseseră după înmormântarea Lui, cu sufletul zdrobit de durere și obidă. Sufletul lor eră ocupat în întregime de Iisus și golul rămas nu putea fi umplut de nimeni. Amintirea Lui le urmăria la tot pasul mărindu-le suferința, iar dorul de El le gonise orice frică, le dăduse îndrăzneala și curajul de a merge la mormânt să-l vadă și să-și facă datoria către cei morți și dragi. Erău femeile la cari „*gura vorbia din prisosința inimii*“. Sălăștuind Iisus în el, sufletul le eră cuprins de *liniște și pace*.

La vestirea învierii Mântuitorului, sufletul lor s'a umplut de o așa de mare bucurie, încât cuvântul nu este în stare s'o cuprindă și s'o exprime. Numai oarecând psalmistul o putuse arăta zicând: „*După mulțimea durerilor mele în inima mea, mângăierile tale veselit-au sufletul meu*“ (Ps. 93 19). Iar mângăierea ce le-a cuprins inima, a acoperit și alinat cu prisosință durerile suferite, căci „*precum prisosesc patimile lui Christos întru noi, așa prin Christos prisosește și mângăierea noastră*“, (11. Cor. 15). Cine le-o putea opri? Cine le putea împiedeca de a răspândi vestea și bucuria învierii? Nu erău ele *vestitoarele trimise de inger*? Nu trebuiau să ducă apostolilor pacea și liniștea, bucuria și mângăierea sufletelor lor?

Toate acestea le-au făcut aceste femei. Ele ne stau ca model vrednic de urmat. Pentru aceste motive Biserica le-a învrednicit de atâta cinste!...

Dar au trecut ani de atunci! Pe fața pământului s'au schimbat multe! Au pierit popoare, au pierit credințe și obiceiuri, au pierit cuvinte, iar la multe din cele rămase li s'a schimbat înțelesul atât de mult, încât au ajuns să însemneze tocmai contrariul.

În vorbirea de toate zilele, cuvântul „mironosițe” însemnează tocmai contrariul tuturor calităților cari înpodobeau *ca o coroană de mult preț* sufletele evlavioaselor femei, a căror amintire o prăznuște Biserica. Cel ce se învrednicește de acest nume, s'a făcut vinovat de fățărnicie, cel care niciodată nu și-a pus întrebarea: „*că ce voi face când mă va cerceta Domnul și când va fi întrebare ce voi răspunde?*” (Iob 31, 14.), ci, numai de ochii lumii *fățărește evlavia, blândețea, cumința, mila, dragostea, nădejdea, bucuria, liniștea și pacea mironosițelor femei, ucenițele Domnului.* Aceștia sunt *lupi în piele de oaie*, vătămători și lor și celor din jur și de cari Biserica ne învață să ne ferim.

Cuvântul acesta neschimbat în însemnarea lui adevărată ni-l păstrează numai Biserica, singura păstrătoare a învățăturilor și cuvintelor neschimbate în însemnarea lor, așa cum le-a primit. Cu însemnarea lor adevărată le rostește și la înțelegerea și întrebuițarea lor exactă ne îndeamnă. La înscrierea lor în suflet și la punerea în faptă ne îmbie cu grija și dragostea mamei iubitoare.

Ia aminte creștine, la cuvântul Bisericii, și călăuzeșteți gândul și fapta după învățătura ei. În sufletul tău să se sălăștuiască Iisus, nu dorul după cele trecătoare și nici ispita și păcatul, iar inima ta să fie vasul din care să isvorească și să se răspândească în corpul tău mirul și balsamul învățaturii Lui. Pasul sufletului tău să se îndrepte spre Iisus, nu spre umbră și vis; spre pace, nu spre sbucium; spre bucurie, nu spre invidie, când vezi pe fratele tău bucurându-se. Mila și iubirea de el să fie izvorul faptei tale, nu ura și răutatea. Atunci te vei asemena și tu mironosițelor din evanghelie, iar cuvântul „mironosiță” nu va mai fi de batjocură, ci singurul care să poată arăta cinstea de care te-ai învrednicit.

D. Popescu.

Cuvinte înțelepte.

Cei buni nu sunt buni, dacă lasă pe cei răi să facă rău.

*

Nu e sarcină mai grea, decât aceea pe care și bine că trebuie s'o porți numai pentru folosul altora.

(D. G. Chițolu „Crestături”)

O nouă revistă sectară.

În cea mai recentă lucrare a Prea Sfinției Sale, se anunță pentru prima oară la noi în țară, apariția revistei penticostaliste „Glasul Adevărului”, din Brăila, având redactor responsabil pe individul Ion Bododea. Am fi foarte curioși să cunoaștem și numele celorlalți purtători de condei, predicatori și colaboratori, ascunși sub misterioasele inițiale B. G. D. S. etc.

Până acum despre existența ereziei penticostaliste am luat cunoștință numai din scrierile cu caracter sectologic. O combatere sistematică nici nu s'a putut face, fiindcă lipsiau temeiurile scripturistice. Se știa doar atât, că spre deosebire de celelalte secte, membrii adunării penticostaliste, recrutați mai ales din elementele nemulțumite și nesatisfăcute ale bapțiștilor, contestau validitatea botezului primit cu apă și așteptau pogorârea Duhului Sfânt, asupra celor aleși de Domnul. (Fapt. I, 4—8). Așteaptă și azi un botez „Cu Duhul Sfânt și foc”. (Math. III. 11).

Incolo, când și cum se face acest botez, precum și indicarea textelor de justificare a învățaturii penticostaliste ne lipsiau. Erezia penticostalistă n'a fost încă expusă sistematic. Abia acum începe să se facă lumină! Revista „Glasul Adevărului” în privința aceasta ne face bun serviciu. Însăși ea ne împărtășe nedumeririle noastre cu privire la această rătăcire. Având pe rând la dispoziție textele și explicările ereziei, cunoașterea și combaterea rătăcirii penticostaliste devine posibilă. Erezia penticostalistă a adoptat obișnuita metodă sectară. Anume: cuvântul viu și slova tipărită. Acestei chemări răspunde noua revistă sectară. Acolo unde antemergătorii și corifeii ereziei nu pot străbate trupește, își trimit cuvântul scris în formă de revistă religioasă.

Scopul acestei reviste sectare de propagandă este să dărâme ordinea bisericească existentă și pe ruinele ei, să ntemeieze noua comunitate penticostalistă. Idealul irealizabil al tuturor ereticilor! Această afirmație reiese din articolul de fond al numitei reviste: „Ce să apere noua revistă? Ps. 45, 4—5: Da, slava ta. Fii biruitor, suie-te în carul tău de luptă, apără adevărul, blândețea și neprihănirea și dreapta ta strălucească prin isprăvi minunate! Săgețile tale sunt ascuțite, sub tine vor cădea popoare și săgețile tale vor străpunge inima vrăjmașului împăratului”.

Sărmanul redactor Ion Bododea! Înzestrat cu o logică religioasă incoherentă, nu-și dă seama, că săgețile veninoase îndreptate spre vrăjmași pot greși ținta. Se poate chiar, ca în urma vânturilor nefavorabile, să se împlante în

ceice le aruncă! Noi încă avem mângâierea scripturilor! „Domnul te va acoperi cu penele Lui și te vei ascunde sub aripile Lui. Căci scut și pavază este credințioșia Lui. Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua!” (Ps. 90. 4—5).

În cuvinte dulci și amăgitoare caută redactorul să palizeze adevărata țintă. Asigură pe cei creduli, că „Revista în primul rând trebuie să apere integritatea Sf. Scripturi, planul de mântuire... Ținta ei nu este să-și formeze un număr mare de abonați, ci de a scoate și a pune în adevărata lumină probleme biblice!... Nu va polemiza cu nici-o revistă. Nu va arunca desnădejde în nici un sol al dreptății, om sau scriere etc. Ea va trata despre credința deplină (Iuda 1, 3).

Iată culmea fățarniciei sectare! Se maschează sub vălul cuvintelor dulci dela început. Adevărata țintă reiese la sfârșit. „Și cine a adus pe sârmanul popor în stare de decădere și blestem că nu cunoaște legea? Oare nu tocmai acei cărturari și farisei, cari nu se ocupau de viața morală a poporului, cum se 'ntâmplă și astăzi?” Vechiul cântec, repetat de penticostaști! Suntem denumiți cărturari și farisei. Preoțimea, zic ei, este pricina tuturor relelor social-morale. Cei chemați să tragă deci concluzia.

Am făcut aceste aprecieri, ca să se evidențieze tot mai bine ideea, că în propaganda sectară lucrează mâna misterioasă a internaționalismului destructiv. Laturea religioasă sectară este un aspect al altei lucrări distrugătoare. Tendința sectarismului și în special al penticostaștilor este, ca prin comunismul religios să se ajungă la comunism social. Vorba lor, „să nu mai fie trufie lumească, ci toți să fie frați!”

Două fapte grave din sarcina penticostaștilor mărturisesc despre cele susținute. Anume: orice revistă își sprijinește existența pe jertfa materială a abonaților. Excepție face numai „Glasul Adevărului”. Oare de ce își poate permite luxul să aibă un mic număr de abonați. Fondurile clandestine ar ști deslega misterul! Alt fapt, care nedumerește este, că același fenomen sectar este înregistrat în două puncte specifice ale țării prin poziția lor geografică. Unul, Brăila, debușeu însemnat comercial, cu perspective îndreptate spre hotarul estic, iar altul, județul Arad, situat la marginea vestică a țării și aproape de hotare. De ce! Să se judece! Acestea nu pot fi simple coincidențe și întâmplări fără rost!

Vigilența celor în drept față de noua mișcare penticostalistă ar ajuta mult și ar servi sfertărilor depuse de biserică la combaterea acestei rătăcirii pe toate căile.

Preotul Ștefan R. Lungu.

Reproducând acest valoros articol din *Biserica și Școala*, atragem totodată atențiunea Onoratei preoțimi, că exact sub același titlu (*Glasul Adevărului*) mai apare în Chișinău o broșură a sfatului frăției „Nașterea lui Christos”, cuprinzând articole de propagandă ortodoxă anti-sectară. Firește, aceasta din urmă e mai veche. La 26 Martie au eșit numerii 95, 96 și 97. Sectanții fie că o cunosc, fie că nu o cunosc, profită de această identitate de nume. E bine dar să nu ne lăsăm amăgiți de cei cari parodiază *Glasul Adevărului*!

(Notă red).

Spre sărbătoarea mare a Banatului.

S'a scurs aproape un secol, decând profesorul lui Bălcescu, învățătorul bănățean *Eftimie Murgu* întemeia cea dintâi catedră de filosofie românească la „Academia Mihăileană” din Iași și aproape tot atât decând același revoluționar bănățean fu expulzat din București pentru propovăduirea principiului exproprierii latifundiilor în favoarea țăranilor români. Și cam tot atâta este, de când acest suflet mare de român conspira la *Brașou* dimpreună cu Balș, Negruzzi Iacob și Vasile Alexandri, la „desființarea boerescului” la „slobozenie” și la unirea românilor.

În primăvara anului acesta se 'nceie 81 de ani, decând marele nostru înaintaș *Eftimie Murgu* întruni pe bănățeni în marea adunare poporală pe „Câmpia Libertății” dela Logoj, pentru afirmarea principiilor de: *libertate, egalitate și frățietate*, demonstrând aci și unitatea sufletească a bănățenilor față de intrigile Vienei prin creierea Voivodinei sârbești.

E timp îndelungat, decând *Eftimie Murgu* dimpreună cu pretenul său *Domaschin Bojincă* ne-au lăsat nouă bănățenilor un testament politic, al cărui fir roșu îl vedem tras departe de către urmașii săi *Mocioni* și *Babeș*, cari în ziarul lor, „*Albina*” nr. 46 din 1870, care apărea la Budapesta glăsuiau astfel: *așteptăm ca România să devină un soare ale cărui raze să încălzească și să lumineze pe toți Românii de prin țăările vecine. Cu acest chip politica României în viitor să se înalțe spre a ajunge indentificarea cu o politică a românismului.... Tot ce ni s'ar pune în contra, dela palat la ultimul primariu de comună, inclusive, trebuie izbit fără cruțare.*

Afirmându-se cu o astfel de energie și demnitate națională, înaintașii noștri ne pregăteau calea spre „*pământul făgăduinței*”, spre România.

Și ziua mare a sosit, zi de bucurie, zi de întristare. Anul 1919.

Anul acesta se 'nplinesc, 10 ani dela marea adunare de protestare a bănațenilor de pe „Câmpia Libertății“ dela Logoj pentru integritatea Banatului.

Anul acesta se 'nplinesc 10 ani, decând temerile lui Murgu... s'au adevărit.

Bănațenii preaslăvesc măreția unirei, dar înainte de a merge la serbările dela Alba-Iulia, vor face pelerinaj la desvelirea monumentului Eftimie Murgu, în Almăjul său natal, unde corurile și fanfarele își vor îndolia drapelele, iar oamenii își vor cerni sufletele.

Serbarea mare a Banatului se apropie. Bănațeni pregătiți-vă de pelerinaj.

I. Conciatu.

Președintele Comitetului pentru organizarea serbărilor.

„Viața lui Iisus“ de Giovanni Papini.

De mult mi-am pus în gând să scriu câteva cuvinte despre interesanta „Storia di Christo“ a florentinului Giovanni Papini, pentru că niciodată n'am așteptat mai mult o carte ca aceasta.

Di Alex. Marcu a avut fericită inspirație să traducă pe românește această neprețuit de folositoare operă. Acum trei luni și ceva a apărut și orice s'ar scri despre aceasta, nu e în stare să-i egaleze valoarea cărții în sine.

O carte mare, voluminoasă. În ea autorul singur își spune cuvântul său cetitorului. Autorul nu este preot și nici nu scrie pentru preoți. *O carte scrisă de un mirean, pentru mirenii cari nu sunt, ori sunt mai mult de ochii lumii, creștini.* Acesta e motivul principal. Și el s'a pus pe scris, căci a văzut că *dintre atâtea mii de cărți ce povestesc viața lui Iisus, lipsește una care să-l mulțumească pe cel ce caută nu dovezi dogmatice ori desgropări savante, ci hrană care să priiască sufletului său, nevoilor veacului de față, tuturor, nouă...* Așa s'a pus el pe scris, după ce întâi simțise imboldul de a-l pomeni și a-l apăra pe Iisus.

Lui însuș i-a priit nespuse de mult această hrană. El însuș fusese doar așa de dornic să-și răcoriască sufletul său mereu însetat de adevăr; ba mai mult, el avea un suflet ce fusese pârjolit, aproape veșted. Căci Giovanni Papini, înainte de a deveni *supus și soldat al lui Christos Rege*, a fost un răsvrătit împotriva Bisericii, a crucii și a lui Christos. A fost un rebel, un anarhist. Nu e mirare, dacă idoli săi fuseseră Max Stirner și Nietzsche. „Un uomo finito“ îl arată în această ipostasă rătăcită. Dar în Storia di Christo el însuș mărturisește, că *autorul acestei cărți a mai scris una, nu de mult (este vorba de „un om sfârșit“) ca să povestiască melancolica viață a unui ins ce-a voit o clipă să devină Dumnezeu. Acum, în deplina matu-*

ritate a anilor și a conștiinței, a încercat să scrie viața unui Dumnezeu care s'a făcut om.

Iată dar al doilea motiv, pentru care Giovanni Papini s'a hotărât să scrie istoria Dumnezeului-Om, ispășirea! El trădase pe Iisus, îl nesocotise, poate îl batjocorise chiar. Trăia într'o sburdălnicie smintită și nestatornică, *hoinărind pe toate căile absurdului*, după cum singur spune. *In acele timpuri de înfrigurare și trufie, cel ce scrie l-a jicnit pe Christos, cum puțini alții înaintea lui o făcuseră, căci, scria autorul celeilalte cărți: religia este o notă a inferiorității omenești... Și totuș, după șase ani de cumplită frământare, în care acest suflet rătăcit se isbia ca un liliac prins de lumina zilei într'o biserică, chemat parcă și împins de o forță mai puternică decât el, prinse a scrie această carte asupra lui Christos, ce i se pare acum neîndestulătoare ispășire a acelei vinovății!*

Chinuri neînchipuit de mari vor fi torturat pe omul, care din durerea lui s'a trudit — reușind pe deplin — să ne dea o monumentală ispășire: opera lui, Căci încă odată „Storia di Christo“ este o ispășire. Tânărul talentat, simțind o năvală a puterilor lui, cu întâiul său gând, a încercat să dea lovitură de grație religiilor, și a și dat. Religia, fusese în închipuirea lui, o formulă de vieață sufletească pentru oamenii de rând. Pentru „intelectual“ era ceva de prisos, degradant sau umilitor. Cu aceste concepții armat, el tună și fulgeră împotriva religiei, ca apoi după șase ani să capituleze! Nimic mai înălțător decât această coborîre a lui Papini la picioarele Mântuitorului! Nimic mai de admirat decât spovedania lui! Iar spovedania lui Giovanni Papini *nu are numai un tâlc personal!* Cu el se spovedește nu numai sufletul său *ros de ambițiile unei epoci nestatornice*, ci o întreagă falangă de atari ambițioși înfrânți. Iar, cei cari persistă în a sfida pe Iisus, vai ce crud sunt sfidați aceștia de Papini! *O ceată de lampiști și de zugrăvi ai gândului — zice el — se apucară de înghebat religii pentru folosința necredincioșilor... Religia Adevărului, a Spiritului, a Proletariatului, a Eroului, a Umanității și așa mai departe. Recî abstracții, ce nu umpleau sufletele din care voiseră să-l isgoniască pe Iisus.*

Ca un biciu de foc, ca un fier roșu, așa apasă cuvintele lui asupra acestei gogorițe de „intelectuali“, cari neagă tot ce este sfânt și cari l-au târit și pe el în tabăra lor nelegiuită! Biciul său — mijloc de purificare — este cuvântul scris; el scrie pentru o anumită categorie de oameni, cari nu intră în biserică la predică, unde — *de altfel — nu se duc decât femeile și câte un moșneag* (durere, dar are dreptate); el scrie gândindu-se la *cel pricepuși, la „intelectuali“, la rafinați, cei ce nu intră niciodată în biserică; dar intră, câte odată, într'o librărie...*

Și cât de frumos scrie! N'am citat decât din prefața operei lui, nu-i știm dar decât mobilul care l-a adus la *poatele Evanghelliilor*, după admirabila sa vorbă și cât de strâns ne simțim încătușați de Viața lui Iisus!

Un ultim pasagiu, din partea finală a prefeței, vom mai cita, în întregime, spre a însoți, cu propriile lui cuvinte admirația noastră pentru o operă demnă de cetit și de intelectuali și chiar de preoți.

Se spune că Christos ar fi proorocul celor slabi; pe câtă vreme a venit în lume să-i întărească pe cei călcați în picioare. Se spune că religia sa ar fi bună pentru betegi și muribunzi; dar cu toate acestea el îi vindecă pe slăbănogi și-i învie pe adormiți. Se spune că ar fi împotriva vieții; ci învinge moartea. Că ar fi Dumnezeu tristeții; pe câtă vreme-i îndeamnă pe ai săi să se veselească și le făgăduiește un veșnic ospăț de veselie prietenilor săi. Se spune că ar fi răspândit jalea și chinul pe lume; pe câtă vreme, când era viu mânca, bea, lăsa să i se stropească picioarele și părul cu apă îmbălmăsată, nu putea să sufere posturile fățarnice și fățarnicile schismicii. Mulți l-au părăsit, pentru că nu l-au cunoscut niciodată. Acestora mai cu deosebire, aș ține să le folosească această carte.

Intrarea*).

Aplecați capetele voastre o voi lăcuitorii pământului! Luați aminte, și cu cuvincioasă cinstă alcătuiți învățăturile celui Înalt.

Ori unde soarele lucește, ori unde vântul suflă, și urechea poate auzi și cugetul pricepe; tot omul să se îndeletnicească învățăturile vieții a le cunoaște și cuvintele adevărului a le cinsti, și a le prețui.

Toate lucrurile sunt dela Dumnezeu, puterea lui e nemărginită; înțelepciunea e fără de început, și bunătatea lui fără sfârșit.

El șede în mijloc pe scaunul său, și cu suflarea sa dă lumii viață.

El cu degetul său îndreaptă stelele, și ele toate împlinesc curgerea lor cu bucurie.

El umblă pe aripile vântului, și întru toată lumea se împlinește voia lui.

Orânduiala, desfătarea și frumseția dela el atârnă.

Graiul înțelepciunii întru toate făpturile lui se poate auzi; însă mintea omenească nu vrea să priceapă.

Umbra cunoștinței trece prin sufletul omului ca un vis, el vede ca prin întunec, judecă după încheierile altora, și se înșală.

Iară înțelepciunea lui Dumnezeu este ce lumina ceriului; lui Dumnezeu nu-i sunt da lipsă după încheierile altora; înțelepciunea lui este izvorul adevărului.

*) „Pilde; moralnice sentinți sau folositoare pilde”, din traducerea lui Ioan Teodoroviciu, românescul paroch în Peșta, tipărită la anul 1812.

Dreptatea și mila stau înaintea scaunului lui, îndurarea și dragostia lucește pe fața lui în veac.

Cine e asemenea Domnului întru mărire? Cine poate cu cel atotputernic, cu virtutea să se lupte? Au doară este cineva lui asemenea întru înțelepciune și întru bunătate.

El este acela, o omule, carele te au zidit: starea ta pe pământ prin a lui orânduială e întărită.

Virtutea sufletului tău e darul bunătății lui: mirarea alcătuirii tale este lucrul mânilor lui.

Ascultă dar vorbele lui, căci acelea sunt dulci: și cel ce le ascultă cu pace își va întări sufletul.

Partea întâi.

Intâia despărțire.

Datorințele omului ca unei ființe singure viitoare, fără combinare cu soțietatea.

Cap. I.

Socotința.

Intrabă-te pe tine o omule și judecă pentru ce ești făcut pe pământ.

Cearcă toate puterile, lipsele și legătuițele ale, întru care te afli; și așa vei afla datorințele vieții, și pre toate căile tale fără înpiedecare vei umbla.

Nu îndrăzni a vorbi mai nainte, până ce nu ai cumpănit vorbele tale, și scopul a fieștecării înainte pusei pășiri nu ai cercat: atuncia rușinea departe dela tine va fugi, și în casa ta streină aceea va fi; căirea nu te va cerceta, și mâhnirea pe lața ta nu va lăcui.

Omul nestatornic nu poate să-și înfrâneze limba, el vorbește în vânt, și cu ale sale singure vorbe ca un lați se vânează.

Precum se întâmplă celui ce prin iute fugă peste gard sare, și în cea lui mai necunoscută groapă cade: așa se întâmplă și omului, carele îndată în vre-un lucru se mestecă mai naite până ce nu au socotit aceluia.

(Va urma).

Iulian Bălăngianu
preot.

ȘTIRI

Din isprăvile bapțiștilor. În comuna Pecica, decedând o orfană, tutorele acesteia fiind baptist, a vrut cu orice preț să își înmormânteze pupila după rânduiala baptistă, deși fata era de legea noastră ortodoxă. Protestând unchiul decedatei, precum și alte rudeni de-ale sale, s'a născut un adevărat scandal

deoarece tutorul, dimpreună cu ceilalți bapțiști țineau morțiș, să îngroape moarta după rânduiala lor. Numai cu ajutorul organelor siguranței și al jandarmilor, ru-dele defunctei au putut împiedica acest sacrilegiu, făcând ca ea să se înmormânteze prin preoții religiei sale.

Mănăstire atacată de bandiți. Mănăstirea Cozancea din metropolia Moldovei, într-una din nopțile trecute, a fost atacată de o ceată de bandiți, spre a o jefui. Prinzând pe starețul mănăstirii tâlharii iau cerut bani. La răspunsul acestuia, că nu are, bandiții l-au snopit în bătai, iar ca încoronare a nelegiuirii lor, i-au tăiat nenorocitului stareț, limba.

Reducere la băi de 50 la sută pe seama funcționarilor. Prin deciziunea d-lui ministru al sănătății și ocrotirilor sociale cu Nr. 32.273 din 20 Martie 1929, se suprimă art. 11 și se modifică art. 10 din decizia Nr. 1169 din 11 Ianuarie a. c în modul următor:

Art. 10. Se acordă 50 la sută reducere la băi în orice lună, oricărui funcționar de Stat, județ și comună, care va avea carnetul (C. F. R.) de funcționar, vizat la zi. În lunile Iulie și August băile cu reducere se vor face în orele de după amiază.

Catastrofă de cale ferată. Nici jumătate de an n'a trecut dela groaznica ciocnire dela Recea, când o nouă nenorocire vine să se înscrie pe răbojul negru. În stația Boboc, săptămâna trecută, din cauza unui ac defectuos și a unor funcționari neconștiincioși un accelerat s'a răsturnat, omorând vre-o 11 călători și peste 40 rănindu-i numai. Nu e mirare, că nenorocirile se țin lanț periclitând viața călătorilor, dacă la C. F. R., nu se vede nici o îmbunătățire, ba dimpotrivă. Acum, mai deunăzi, acceleratul de noapte, care circulă dela Timișoara la București a sosit la Caransebeș cu peste o oră întârziere, deoarece plecase cu o locomotivă defectuoasă. Și câte altele s'ar putea cita în felul acesta.

Insurecție comunistă la Timișoara. Dumineca trecută Timișoara a fost teatrul de luptă al comuniștilor, adunați acolo în congres. Se știe, că în Timișoara, centru industrial și comercial, sunt o mulțime de lucrători. Aceștia, sub pretextul unor acțiuni de revendicări profesionale, se ocupă intens de directivele date de Moscova, în mișcarea comunistă universală. Și iată la ce rezultate duc nenorocitele lor planuri. Speculând să facă o mare demonstrație comunistă din prilejul congresului lor (prelungit fără ordine de zi) au adus cadavrul unui „tovarăș“ al lor, mort în închisoarea dela Doftana, și pe care intenționau să-l înmormânteze după rânduiala bolșevică — deși cel răposat n'avea nici o rudă în Timișoara. Somați de poliție să se țină de învoială și să nu demonstreze pe străzi, comuniștii retrași la căminul lor, au răspuns cu salve de focuri, rănind mai mulți polițiști și soldați din armata chemată în ajutor. După un schimb de focuri de arme, strânși cu ușa comuniștii s'au predat; văzând că femeile — pe cari din lașitate le pusese în fruntea lor, nu-i mai pot apăra. Poliția arestându-i a închis și sigilat toate localurile așa ziselor „sindicat-unite“.

CONCURSE.

Pentru întregirea postului de diacon parohial în Logoj, se publică concurs cu termen de 30 de zile socotit dela prima publicare în Foaia Diecezană, pe lângă următoarele:

Emolumente

1. Sesiunea diaconală constătătoare din circa 22 jughere.
2. Venitul stolar uzitat.
3. 18.000 Lei anual pentru propunerea religiei la școala primară de băeți și fete din loc și anume pentru 18 ore săptămânal; Onorarul acesta se plătește deocamdată din cassa cultului, iar când statul ar sistemiza un post de catihet la școala primară, obligamentul comunei bisericești încetează.
4. Onorar de 6000 Lei anual din cassa bisericii pentru purtarea agendelor notariale ale Consiliului și adunării parohiale.
5. Onorar de 4000 Lei pentru 20 cuvântări bisericești (de fiecare predică 200 Lei).

Recurenții trebuie să dovedească că au cvalificațiune de cl. I.

Dat din ședința Consiliului parohial ținută la 30 Decemvrie 1928.

Dr. Aurel Mihaescu

v. președinte

3-3

Petru Lajetișu

notar

În conțelegere cu oficiul protopresb. *Dr. Aurel Mihaescu*

*

În urma renunțării preotului Isidor Saberca la parohia din Deliblata în baza ordinului Venerabilului Consistoriu diecezan Nr. 5820 B. 1928 respective Nr. 7354 B. ex 1928 se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia de cl. primă din Deliblata cu termin de 30 zile dela prima publicare a concursului.

Emolumentele

1. Sesiunea parohială de 34 jugh. pământ arătoriu după care noul ales preot are să solviască darea erarială, ecuivalentul, și impozitul comunal.

2. Birul și stola uzitată.

Neffind locuință parohială preotul ales se va îngriji de locuință, dar nu poate pretinde bani pentru locuință.

Recurenții sunt poftiți a-și înainta documentele de competare Prea On. Domn Ioan Murgu protopresbiter în Satul-nou, însă adresate comitetului parohial din Deliblata.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a se prezenta în vreo Duminecă sau sârbătoare în capele din Deliblata spre a-și arăta desteritatea în oratoria bis. și cântările bisericești, însă numai cu prealabila încuviințare a protopresbiterului concernent și nu în ziua alegerii.

Deliblata din ședința comitetului parohial ținută în 12 Februarie 1929.

Ioan Jeravlev

not. com. par.

3-3

Dușan Iancia

v. preș. com. par.

În conțelegere cu mine: *Ioan Murgu* protopresbiter.

BIBLIOGRAFIE

A apărut și pus în vânzare „**Nana Zamfira**“ *îndrumări din economia casnică și grădinărit*, cu 30 ilustrații în text, de *prof. D. Comșa*.

Prețul unui exemplar broșat este 30 Lei, având a trimite prețul de mai înainte sau cu ramburs, cum și 3 Lei porto poștal. Librarilor se acordă 20% rabat.

Comenzi adresate autorului *prof. D. Comșa în Sibiu*, se execută prompt.

Licitație minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consiliu eparhial cu No. 1356B/1929 comuna bis. ort. din Hodoș plasa Logoj dă în întreprindere prin licitație minuendă, face-rea gardului de fier cu fundament de beton, două porți de fier și stâlpi de cărămidă și un parafolger, amăsurat planului ce se poate vedea în fiecare zi la oficiul parohial din loc, evaluate la suma de 29.000 Lei având a da noi numai materialul necesar zidăriei.

Comuna bisericească își rezervă dreptul de a da lucrările aceluși întreprinzător în care va avea mai multă încredere.

Diurne sau spese de călătorie nu se acordă nimănui.

Doritorii de a întreprinde aceste lucrări vor depune vadiu de 10%.

Licitația se va ține Duminică în 24 Aprilie 1929, ora 3 p. m.

Hodoș 7 Aprilie 1929.

Ioan Stanciu
not. com. par.

Simeon Blajovan
preș. com. par.

Licitație minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consiliu eparhial No. 1356B/1929 comuna bis. ort. din Hodoș plasa Logoj, escrie licitație minuendă pentru pictarea din nou a bisericii.

Planul se vede la oficiul parohial în fiecare zi. Prețul de exclamare este de 65.000 Lei.

Nimeni n'are drept la spese de călătorie.

Participanții vor depune vadiu de 10%.

Licitația se va ține Duminică în 28 Aprilie 1929 la ora 3 p. m.

Hodoș 7 Aprilie 1929.

Ioan Stanciu
noțar.

Simeon Blajovan
preot

Dela Judecătoria Rurală Bozovici.

G. 1406/1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul delegat judiciar al Judecătoriei Bozovici în sensul art. 102. Legii IX. din anul 1881 prin aceasta publică, cum că în urma deciziei din anul 1926 de sub No. G. 1406/1926 Judecătoria Bozovici

efectuându-se la 12 Martie 1926 pentru suma de 1720 Lei cap. și acc. execuțiunea de escontentare în favoarea lui Drăgăla Nicolae dom. în Prilipești contra urmăritulul, mișcătoarele prețuite în suma de 11.800 Lei și anume:

Una vacă negru cu alb, un bou roșu cu alb, un car cu osii de fier, una ladă pentru car.

Se vor vinde prin licitație publică.

Pentru incasarea pretențiunii de 1720 Lei capital 10% -te dela 21 August 1926 și pentru cheltuielile stabilite până azi în suma de — Lei se defige termenul de licitație pe 19 Aprilie 1929 ora 3 după amiază în comuna Borlovenii-vechi la casa lui Clementie Buzdugăniariu și la care licitație cumpărătorii se înviță ca să ia parte cu aceia observare, că mișcătoarele de mai sus în sensul art. de lege LX din anul 1881 paragraf 107, 108 se vor vinde contra plățirei cu bani gata aceluia care oferă prețul mai mare și în caz de nevoie chiar în preț mai mic de cât cel de exclamare.

Intrucât mișcătoarele licitante s'au cuprins și supracuprins din partea altor creditori, aceștia încă își au câștigat drept de scontentare asupra imobilelor supuse licitației, care în sensul paragrafului 189 al legii LX. din anul 1881 se va efectui și în favoarea lor.

Bozovici, la 26 Martie 1929.

Delegat judecătoresc:

Iancu Milloi. m. p.

AVIZ!

Se aduce la cunoștință, că am instalat în orașul **Caransebeș**, Str. Orșovei No. 159 în casele (fost BREIT LUDOVIC) azi proprietatea D-lui **Bojin Ion**, o

Mașină de dărăcit și pieptenat lâna cu motor electric.

Se lucrează bine și efin. — Cumpărăm și vindem lâna de tot soiul, spălată și căerită, bună pentru tors.

Cu toată stima

Ioan Șerbănescu.

Rugăm pe D-nii Preoți, Invățători și Primari, să binevoiască a aduce la cunoștința Onor. Public dela sate acest aviz important, fiind mai mult în interesul Onoratului Public dela sate.